

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3570/2020
08.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Аранђеловић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 58/20 од 03.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 58/20 од 03.03.2020. године - одлуке садржане у другом ставу изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 58/20 од 03.03.2020. године - одлуке садржане у другом ставу изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину Прр 14/19 од 10.12.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја Ст 53/10 који се води пред Привредним судом у Крагујевцу, исплати неисплаћено потраживање по основу рада код стечајног дужника ДП за производњу процесне опреме „ББ“ у стечају, у износу чија је висина утврђена Закључком Привредног суда у Крагујевцу Ст 53/10 од 16.09.2010. године, и то на име главног дуга износ од 580.658,02 динара са законском затезном каматом од 16.09.2010. године до исплате, на име законске затезне камате обрачунате на главни дуг до дана отварања стечајног поступка у износу од 102.824,37 динара и на име трошкова парничног поступка износ од 14.292,80 динара. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на исплату законске затезне камате на износ главног дуга почев од 05.05.2010. године као првог дана отварања стечајног поступка па до 16.09.2010. године као дана донетог закључка којим је утврђена висина потраживања. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 60.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате, све у року од 15 дана од пријема отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 58/20 од 03.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Параћину Прр 14/19 од 10.12.2019. године у делу става првог изреке којим је обавезана тужена на исплату накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у износу од 580.658,02 динара на име главног дуга са законском затезном каматом од 25.07.2019. године као дана подношења тужбе па до коначне исплате, у износу од 102.824,37 динара на име законске затезне камате обрачунате на главни дуг до дана отварања стечајног поступка и износу од 14.292,80 динара на име трошкова парничног поступка, као и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Параћину Прр 14/19 од 10.12.2019. године у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да на досуђени износ накнаде имовинске штете од 580.658,02 динара плати законску затезну камату од 16.09.2010. године до 25.07.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - дела којим је преначена првостепена пресуда, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац се у ревизији није изричито позвао на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку (ЗПП). Међутим, из навода ревизије да је пресудом Гжрр 1/2019 од 21.02.2019. године (приложеном уз тужбу) исти другостепени суд другачије одлучио у истоветном чињенично-правном спору, Врховни касациони суд је закључио да је ревизија изјављена и у смислу те одредбе.

Поднетом тужбом тужилац је, на основу члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року, тражио накнаду имовинске штете настале повредом на суђење у разумном року у поступку стечаја ДП „ББ“ из ..., утврђеног правноснажним решењем стечајног суда Р4 ст 9/19 од 04.02.2019. године. Висина тражене накнаде имовинске штете одговара висини тужиоцевог потраживања утврђеног закључком стечајног суда Ст 53/10 од 16.09.2010. године на име главног дуга, затезне камате обрачунате до дана отварања стечајног поступка (16.09.2010. године) и трошкова парничног поступка (из парнице у којој је тужиоцу досуђено новчано потраживање из радног односа са стечајним дужником). Тужилац у овом спору потражује накнаду материјалне штете и у висини законске затезне камате на износ утврђеног потраживања - главног дуга, почев од дана отварања стечајног поступка.

По оцени Врховног касационог суда, без обзира на постојање пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 1/2019 од 21.02.2019. године, у овом спору нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у циљу уједначавања судске праксе. Тужилац има право на накнаду материјалне штете због утврђене повреде права на суђење у разумном року, у висини потраживања утврђеног у стечајном поступку предузећа са већинским друштвеним капиталом, што му је и досуђено. Међутим, њему не припада право на затезну камату на износ главног потраживања од дана отварања поступка стечаја, јер је чланом 85. став 1. Закона о стечају прописано да обрачун уговорних и затезних камата на необезбеђена потраживања у стечајном поступку престаје даном отварања тог поступка, па тужилац зато тражену штету у висини

затезне камате не би могао наплатити ни у поступку стечаја да је окончан у разумном року.

Сходно изложеном, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 3. ЗПП.

Према члану 28. став 1. и 2. ЗПП, ако је за право на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Ревизијом тужиоца се другостепена пресуда побија у делу којим је преиначена пресуда првостепеног суда у погледу одлуке о затезној камати на досуђену накнаду имовинске штете од 580.658,02 динара почев од 16.09.2010. године до 25.07.2019. године. Одлука о затезној камати је одлука о споредном потраживању и сходно члану 28. став 2. ЗПП не узима се у обзир приликом одређивања вредности предмета спора меродавне за дозвољеност ревизије. У случају када је другостепени суд преиначио простепену пресуду у погледу одлуке о камати, а ревизијом се не побија и одлука о главном дугу, не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП којом је прописано да је ревизија увек дозвољена када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић